

Sygn. akt VIII C 693/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Justyna Osiewała-Wawrowska

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5.294,57 zł (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt siedem groszy) wraz z następującym odsetkami:
 - a) odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4.877,40 zł (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt siedem złotych czterdzieści groszy) od dnia 3 października 2019 roku do dnia zapłaty,
 - b) odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 417,17 zł (czteryście siedemnaście złotych siedemnaście groszy) od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 85,97 zł (osiemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. przyznaje i nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adwokata M. F. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych), w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu;
4. nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

Sygn. akt VIII C 693/20

UZASADNIENIE

W dniu 10 października 2019 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczył przeciwko pozwanemu H. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 5.294,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 417,17 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4.877,40 zł od dnia 3 października 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 22 października 2018 roku zawarł z pozwanym umowę pożyczki nr (...), którą pozwany zobowiązał się spłacać w miesięcznych ratach. Pozwany nie spłacił w całości zaciągniętego

zobowiązania, w związku z czym powód wypowiedział umowę pożyczki i postawił ją w stan natychmiastowej wykonalności z dniem 13 sierpnia 2019 roku. Na dochodzoną kwotę składają się kapitał – 4.877,40 zł, odsetki umowne i karne wyliczone na dzień sporządzenia pozwu, tj. 2 października 2019 roku w kwocie 417,17 zł. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 5-6)**

W dniu 19 listopada 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. VI Wydział Cywilny wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości wobec skutecznego złożenia sprzeciwu przez pozwanego. W sprzeciwie pozwany wskazał, iż nie zgadza się on z wysokością sumy dłużnej obliczonej przez bank, jak i ze sposobem wyliczenia odsetek. **(nakaz zapłaty k. 7v, sprzeciw k. 9-10, wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu k. 16 postanowienie k. 24)**

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości. **(pozew k. 30-31)**

W odpowiedzi na pozew pozwany zakwestionował zarówno sposób wyliczenia długu, jak i sposób wyliczenia odsetek. **(odpowieź na pozew k. 56-57v.)**

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2020 roku ustanowiono dla pozwanego pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata. **(postanowienie k. 63)**

Na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2022 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów według Rozporządzenia ws. opłat za czynności adwokackie. **(protokół rozprawy z dnia 12 sierpnia 2022 r. k. 172-173)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 października 2018 roku pozwany H. K. zawarł z powodem umowę kredytu gotówkowego nr (...), na mocy której bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 4.910,20 zł, którą pozwany zobowiązał się spłacić wraz ze składką na ubezpieczenie na życie (521,46 zł), prowizją (588,74 zł) oraz odsetkami umownymi (1.391,04 zł) w 60 ratach, płatnych do 17-go dnia każdego miesiąca począwszy od grudnia 2018 roku. Ostateczny termin spłaty kredytu upływał w dniu 17 listopada 2023 roku. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 9,99 % w skali roku, natomiast odsetki od zadłużenia przeterminowanego oznaczono na wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa

H. K. nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie spłacał rat w terminie. Pismem z dnia 28 maja 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w kwocie 532,20 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma pod rygorem złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy przez powoda. W piśmie tym zawarto informację na podstawie art. 75c ustawy – Prawo bankowe - o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację.

Pismem z dnia 22 czerwca 2019 r. powód złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. **(umowa z załącznikami k. 35-41v., ostateczne wezwanie do zapłaty k. 87, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dowodem nadania k. 82-85)**

Kapitał zaległy na dzień 2 października 2019 r. przy uwzględnieniu wpłat pozwanego wynosi 4.877,40 zł, wysokość odsetek umownych od kredytu do dnia 12 sierpnia 2019 r. wynosi 307,36 zł, wysokość odsetek karnych do dnia 12 sierpnia 2019 r. wynosi 16,48 zł, wysokość odsetek od zobowiązania przeterminowanego do dnia 2 października 2019 r. wynosi 93,33 zł, łączna suma odsetek karnych na dzień wniesienia pozwu wynosi 417,17 zł. Łączna należna zaległa kwota na dzień 2 października 2019 r. wynosi 5.294,57 zł. **(dowód z opinii biegłego ds. rachunkowości k. 123-140)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu. Nadto, Sąd przy wydawaniu wyroku wziął

również pod uwagę wydaną w sprawie opinię z zakresu rachunkowości, która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Roszczenie powoda było oparte na art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2022.2324 t.j.). Zgodnie z art. 69 ust. 1 powołanej ustawy przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do akt sprawy dokumentami, pozwany nie kwestionował zaś zasady dochodzonego przez powoda roszczenia tj. nie kwestionował on, iż zawarł z powodem umowę kredytu, a także prawidłowości i skuteczność dokonanego przez bank wypowiedzenia. Pozwany kwestionował jedynie wysokość dochodzonej przez powoda kwoty, która okazała się prawidłowa w świetle powołanej na wniosek pozwanego opinii biegłego. Pozwany jednocześnie nie udowodnił, zgodnie z art. 6 k.c., iż dokonywał innych wpłat na poczet dochodzonego przez powoda roszczenia.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę całą dochodzoną kwotę 5.294,57 zł.

Powód był uprawniony do naliczenia odsetek od niezapłaconych w terminie rat zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Godzi się przypomnieć, sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika we wskazanym zakresie ma charakter obiektywnej. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Wobec faktu, iż stopa odsetek za zadłużenie przeterminowane została przez strony oznaczona w umowie na wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, Sąd w pkt 1a) wyroku zasądził odsetki w takiej właśnie wysokości od kwoty 4.877,40 zł od dnia 3 października 2019 roku do dnia zapłaty. Z kolei zgodnie z art. 482 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Zatem Sąd zasądził odsetki od kwoty 417,17 zł od dnia wytoczenia powództwa tj. od 10 października 2019 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 85,97 zł tj. 67 zł opłaty sądowej od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1,97 zł tytułem kosztów notarialnego uwierzytelnienia pełnomocnictwa dla pracownika pozwanego.

W punkcie 3. wyroku orzeczono o kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia z dnia z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 8 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.), z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. (SK 66/19, Dz.U. z 2020 r. poz. 769), a więc przy uwzględnieniu § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800). Analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, że różnicowanie ich wynagrodzenia, tj. obniżenie pełnomocnikom z urzędu wynagrodzenia, które otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia. Stąd też Sąd Rejonowy zastosował stawkę 1.800 zł (wyższą) zamiast stawki 1.200 zł. Biorąc pod uwagę ww. wyrok, Sąd również nie podwyższył wyżej stawki o

podatek od towarów i usług, uznając, że takie podwyższenie byłoby nieuzasadnionym zróżnicowaniem wynagrodzenia pełnomocników z wyboru i z urzędu. Taki pogląd zdaje się również wyrażać sam Sąd Najwyższy (por. postanowienie SN z 7 stycznia 2021 roku, I CSK 598/20, Lex nr 3103835), który przyznaje w swoich postanowieniach pełnomocnikom z urzędu wynagrodzenie, „w tym należny podatek VAT”.

Wobec faktu, iż pozwany był zwolniony od kosztów sądowych w postaci zaliczki na poczet biegłego z zakresu rachunkowości, Sąd nieuiszczone koszty sądowe w postaci wydatków na poczet wynagrodzenia biegłego przejął w pkt 4. na rachunek Skarbu Państwa.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.